ఆంధ్ర సచిత్రవార పత్రిక - మార్చి 25, 1983.

"మా అబ్బాయికి హాకీ స్టిక్ కొన్నాక అరటిచెట్టు ప్రయోజనాల గురించిలాగే హాకీ స్టిక్ గురించీ వ్యాసం వ్రాయొచ్చునని తోచింది నాకు-"

అబ్బాయి హాకీ ఆడాడు

నాకు ఆటలంటే ఎంతో యిష్టం. ఆటలాడితే చెడిపోతారని మా మామ్మగారనే వారు. ఆటలు కూడదూ, గుడ్డా పెట్టవని మా తాతగారనేవారు. అందువల్ల ఏ ఆటలజోలికీ పోకుండా కష్టపడి చదువుకుని మంచి ఉద్యోగం సంపాదించుకుని ఇప్పుడు సుఖంగా జీవిస్తున్నాను. నాతోపాటు చదువుకున్న వాళ్ళలో ఆటలపేరు చెప్పి చదువులను అశ్రద్ధ చేసినవారంతా ఇప్పుడు జీవితంలో కష్టాలుపడుతూ పశ్చాత్తాపం కూడా పడుతున్నారు.

నాకు మాత్రం ఆటలంటే మోజు పోలేదు. పేపరురాగానే చూసేది స్పోర్ట్సు కాలమ్. ఊళ్ళో ఆటలపోటీలు జరుగుతూంటే సినిమాల గురించి కూడా పట్టించుకోను. రేడియోలో కామెంటరీ వస్తూంటే పాటలు వినే ప్రసక్తిలేదు. వీటన్నిటికీ మించి మా అబ్బాయిని గొప్ప ఆటగాణ్ణి చేయాలన్నది నా కోరిక. సుఖంగా జీవితం గడిచిపోతున్నప్పుడు నాలాంటి తల్లిదండ్రులైనా పిల్లల్ని ఆటలకు ప్రోత్సహించకపోతే దేశంలో క్రీడలెలా అభివృద్ధి చెందుతాయి?

పెద్ద పెద్ద ఆటగాళ్ళు తమ పిల్లలకు అయిదవ ఏటనుంచే శిక్షణ ఇస్తారని విన్నాను. మా వాడికీ అలాగే చేయాలనుకున్నాను. అయితే వాడికి గోలీలు, బొంగరాలు తప్ప మరో ఆటమీద ఆసక్తి ఉండడం లేదు. నాకెంతో అభిమానమైన ఆటలు క్రికెట్, టెన్నిస్, హాకీ. ఈ మూడింట్లో ఏదో ఒకదాంట్లో వాణ్ణి గొప్పవాణ్ణి చేయాలని నా ఆశ.

"మరి ఫుట్‌బాల్" అనడిగింది నా శ్రీమతి.

"ఫుట్‌బాలయితే మన దేశంలో నేర్చుకుంటే లాభంలేదు. అంతర్జాతీయంగా పేరు సంపాదించాలంటే దేశంలో ఈ మూడు ఆటలే శరణ్యం-" అన్నాను.

ఈ మూడింట్లో ఏ ఆట నేర్పిద్దామా అనుకుంటూండగా ఒకరోజు మావాడే వచ్చి - "నాన్నా - నాకో హాకీస్టిక్ కొనరూ?" అనడిగాడు.

గోలీలు, బొంగరాల దశనుంచి హాకీ స్టిక్ అడిగే స్థాయికి వీడప్పుడే ఎలా

ఎదిగిపోయాడా అని నేనాశ్చర్యపోయాను.

అసలు విషయమేమిటంటే మావాడు చదివేది ఇంగ్లీషు మీడియం స్కూలు. అందులో ఓ పీరియడ్ గేమ్సు నేర్పుతారట. అందర్నీ హాకీస్టిక్స్ కొని తెచ్చుకోమన్నారట. వెంటనే పద్దెనిమిది రూపాయలు పెట్టి పరమానందంతో ఓ హాకీస్టిక్ కొన్నాను. తానడిగింది అంత తేలికగా కొన్నందుకు వాడు పొందిన ఆనందమింతా అంతాకాదు.

ప్రతి శుక్రవారం వాడికి గేమ్స్ పీరియడ్ ఉంటుంది. హాకీస్టిక్ కొన్నాక మొదటి శుక్రవారం నాడు అనుకోకుండా బంధువులు రావడంతో మా వాడు స్కూలుకు వెళ్ళలేదు. ఆ తర్వాతి శుక్రవారం వాడికి విరేచనాలు. మూడో శుక్రవారం వాడు హాకీస్టిక్ మరచి స్కూలుకు వెళ్ళాడు. నాలుగో శుక్రవారం స్టిక్ తీసుకెళ్ళాడు. కానీ గేమ్స్ టీచరు సెలవుట.

హాకీస్టిక్ కొని నెల రోజులు గడిచింది. దాన్ని వాడుపయోగించడంలేదని నాకు చాలా కోపంగా ఉంది. వాణ్ణి తిట్టిపోశాను. ఏమనుకున్నాడో అది పట్టుకుని బయటకు పోయాడు. వాడు ఎవరితో ఎలా హాకీ ఆడుతున్నాడో చూడాలని కాసేపుండి నేనూ బయల్దేరాను. వాడు హాకీస్టిక్‌ని పక్కనపెట్టి స్నేహితుడితో గోలీలాడుతున్నాడు. అక్కడి కక్కడే వాణ్ణి మళ్ళీ తిట్టాను.

అయిదో శుక్రవారం వాడు హాకీస్టిక్ స్కూలుకు తీసుకువెళ్ళాడు. గేమ్స్ టీచరూ వచ్చాడు. అయితే మావాడు హాకీ ఆడలేదుట. వాడిక్లాసులో రాము అని మరో కుర్రవాడు న్నాడు. వాడికి ఆట బాగా వచ్చునట. వాడు స్టిక్ మర్చిపోయి వచ్చాడుట. తనకు మావాడి స్టిక్ ఇస్తే – రోజూ మా వాడికి ఇంటర్వల్‌లో హాకీ నేర్పుతానన్నాడుట. అందుకని మావాడు తన స్టిక్ వాడికిచ్చాడు.

హాకీస్టిక్ వాడని పక్షంలో అది అవతల పారేస్తానని చెప్పాను.

ఇది వినగానే మావాడు పొరుగింటికి వెళ్ళిపోయాడు స్టిక్ తీసుకుని. కాసేపాగి వాళ్ళేం చేస్తున్నారో చూద్దానికి వెళ్ళాను. అక్కడ జరుగుతున్నది చూస్తూంటే నాకు మతిపోయినట్లయింది. పొరుగింటి కుర్రాడూ, మావాడు షటిల్ కాక్ ఆడుతున్నారు. ఆ అబ్బాయికి బాడ్మింటన్ బ్యాట్ ఉంది. మావాడు హాకీస్టిక్‌తో ఆడుతున్నాడు.

"నాన్నా! దీంతో కాక్‌ని కొట్టడం కష్టం. అయినా నేనే లీడింగ్‌లో ఉన్నాను–" అన్నాడు మావాడు. అది నిజమే! మావాడు షటిల్‌కాక్‌ని హాకీస్టిక్‌తో గురి తప్పకుండా గాలిలోకి కొడుతున్నాడు.

వాడింటికి తిరిగొచ్చేక – "హాకీస్టిక్‌తో బాడ్మింటన్ ఆడతావా–" అని వాడితో దెబ్బలాడాను.

"ఏం చేసేది నాన్నా – వాడి దగ్గర హాకీ స్టిక్ లేదు–" అన్నాడు వాడు.

"పోనీ, – వాడే వాడి బ్యాట్‌తో హాకీ ఆడొచ్చుగా!" అన్నాను.

"మరి నా దగ్గర బాల్ లేదు. వాడి దగ్గర కాక్ ఉంది–" అన్నాడు వాడు.

ఆ తర్వాత వాడు హాకీస్టిక్‌ని రకరకాల పనులకుపయోగించాడు.

మా వాడికి హేంగర్‌స్టాండు అందదు. తన బట్టల్ని తనే స్వయంగా హేంగర్‌కి

తగిలించగల్గుతున్నాడు హాకీస్టిక్ సాయంతో. ఆ విషయం గర్వంగా చెప్పుకున్నాడు. ఓసారి హాకీస్టిక్ చివర పెద్ద బ్రష్‌కట్టి - వో స్టూలు వేసుకుని - ఇంటి బూజుల్ని దులిపాడు. పరుపు దుమ్ము దులపడానికుపయోగించాడు.

ఆటల్లో కూడా వాడికి హాకీస్టిక్ బాగానే ఉపయోగపడుతోంది. ఇద్దరు పిల్లలు హాకీస్టిక్స్‌ను లైనుగా పెట్టి చెడుగుడు ఆడారు. చూపుడు వేలిమీద స్టిక్‌ను బాలన్స్ చేయడం కూడా మావాడికి బాగా వచ్చేసింది. మరోసారి అటూ ఇటూ చెరో హాకీ స్టిక్కు పాతి దానికేదో గుడ్డకట్టి - చేతుల్నే రాకెట్సులా ఉపయోగిస్తూ టెన్నిస్ కూడా ఆడారు.

ఇవి కాకుండా మావాడు కొత్త కొత్త ఆటల్ని కనిపెట్టాడు. హాకీ స్టిక్కునూ, గోళీలనూ కలిపి గోల్ఫ్ ఆడుతున్నాడు. అసలు గోల్ఫ్ గురించి ఎలా తెలిసిందిరా అంటే - "హాకీ స్టిక్‌నుపయోగించడం కోసం ఇవన్నీ కనిపెడుతున్నాను-" అన్నాడు వాడు.

మావాడు హాకీ ఆడుతూండగా చూడాలన్న కోరిక నాలో బలపడుతోంది. కానీ అది తీరేదారి కనబడ్డంలేదు. శ్రీమతి ఏదైనా దారి చూపిస్తుందనుకుంటే - "వాడింకా చిన్నపిల్లాడు. వాడికెలా తోస్తే అలా చెయ్యనివ్వండి-" అని తేల్చిపారేసింది.

అరటిచెట్టు, కొబ్బరిచెట్టు, ఏనుగు - వగైరాలకు గల ప్రయోజనాల గురించి కాంపోజిషన్ రాయమన్నట్లు ఇప్పుడు హాకీస్టిక్ గురించి కూడా రాయమనవచ్చునని నాకు తోచింది. ఇదే టీచరుగా పనిచేస్తున్న నా స్నేహితునితో అంటే అతను జోక్ అనుకుని నవ్వాడు.

హాకీస్టిక్ కారణంగా శ్రీమతికీ ఇబ్బందులు రాకపోలేదు.

మంచంకింద మావాడి బొమ్మలు, ఆటవస్తువులు ఉండే ట్రంకు పెట్టె ఉంది. ఇదివరలో అయితే వాడు తల్లిసాయం లేనిదే ఆ ట్రంకు పెట్టెని లాగలేకపోయేవాడు. ఇప్పుడు హాకీ స్టిక్‌ని ట్రంకుపెట్టె కొక్కేనికి తగిలించి పెట్టెని బయటకు లాగడంతో వచ్చేస్తోంది. వాడిక్కావలసిన బొమ్మలు, ఆటవస్తువులు తీసేసుకుంటున్నాడు.

ఒకరోజు వాడు దుకాణం ఆట ఆడుతూ హాకీస్టిక్‌ను గోడకు కొట్టిన రెండు మేకుల మీద ఉంచి తను నిమ్మకాయ డిప్పలతో చేసిన తక్కెడని తగిలించాడు.

ఆ రోజు శ్రీమతికి ఎందుకో కోపం వచ్చి హాకీస్టిక్‌తోనే వాడిని రెండు వేసింది. అందుకని వాడికి హాకీస్టిక్ అంటే భయం వేసిందో ఏమో - ఆ సాయంత్రం వాళ్ళమ్మ ఊలు చిక్కుపడితే తనే చిక్కుతీసి హాకీస్టిక్‌కి కట్టి - "ఈ ఊలును డిస్టర్బ్ చేయొద్దు. కొంతకాలం నాకు హాకీస్టిక్ లేకపోయినా ఫరవాలేదులే!" అన్నాడు.

అది వాడి సంకల్పబలమో ఏమోకానీ శ్రీమతికి మళ్ళీ ఊలువాడే మూడ్ రాలేదు. పద్దెనిమిది రూపాయలు పెట్టి నేను కొన్న హాకీ స్టిక్ ఆవిధంగా ఊలు కట్టడానికి వాడబడే గూట్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

మావాణ్ణి ఆటగాణ్ణి చేయాలన్న ఆశ వదులుకొన్నాను.

అయితే మావాడూరుకోలేదు. ఊళ్ళో ఎక్కడ చూసినా క్రికెట్ ఆడుతున్నారుట. వాడికి క్రికెట్ బ్యాటు కావాలిట.

"హాకీస్టిక్ ఉంది కదా - అది పట్టుకుని వెళ్ళి క్రికెట్ ఆడుకో!" అన్నాను.

"దానికి ఊలుంది మరి!" అన్నాడు వాడు.

క్రికెట్ బ్యాటు కొనాలా, ఆ ఊలు తీసి అవతల పారేయాలా అని ఆలోచిస్తున్నాను నేను. శ్రీమతి ఖచ్చితంగా చెప్పేసింది - ఆ ఊలునేమీ చేయడానికి వీల్లేదని!

ఆ హాకీస్టిక్‌లో విశేషమేమిటోగానీ దానికి చుట్టబడ్డ ఊలుకూడా దానికిలాగే ప్రయోజనం లేకుండా ఉండిపోయింది.

నేను మావాడికి వెంటనే క్రికెట్ బ్యాట్ కొనలేదు. కొన్నాళ్ళు క్రికెట్ ఆడి చూపించమన్నాను. అందుకు వాడు సంతోషంగా అంగీకరించాడు.

వారంరోజులు వాడిని శ్రద్ధగా గమనించాను. మావాడిలో మంచి క్రికెట్ టాలెంట్ ఉంది. బ్యాటింగు చాలా బాగా చేస్తున్నాడు. అక్కడున్న అందరికంటె వాడే బాగా ఆడుతున్నాడు.

"అంకుల్ - మీవాడికి బ్యాటు కొనండి. మంచి బ్యాట్స్‌మన్ అవుతాడు-" అంటూ వాడి ఫ్రెండ్సు కొందరు నాకు సిఫార్సు చేశారు.

స్వంత బ్యాటుతో అయితే ఆట బాగా వస్తుందిట....

నేను సంతృప్తిపడి ఓ శుభ ముహూర్తాన క్రికెట్‌బ్యాట్ కొన్నాను.

"వారం రోజులు బాగా ప్రాక్టీసు చెయ్యి. ఓ రోజు అమ్మా, నేనూ వచ్చి నీ బ్యాటింగు చూస్తాం!" అన్నాను. మావాడు చాలా బుద్ధిగా తలూపాడు.

అన్న ప్రకారం వారం రోజుల తర్వాత నేనూ, శ్రీమతీ కలిసి మావాడి ఆట చూడ్డానికి వాళ్ళాడుకునే స్థలానికి వెళ్ళాం. అక్కడి దృశ్యం చూసి నేను మ్రాన్పడిపోయాను.

శ్రీమతి మాత్రం నవ్వుతూ - "ఇన్నాళ్ళకు మీ కోరిక తీరిందండీ - క్రికెట్ బ్యాట్‌తోనయితేనేం - అబ్బాయి హాకీ ఆడుతున్నాడు...." అంది.

✦ ✦ ✦